

de skulle blot sørge for, at det optages i Kontrakten, som Loven paabyder, og at der ikke optages Noget i Strid dermed, saa kunne de meget godt holde sig Loven efterrettelig. Jeg fremhæver dette, fordi vi, som tidligere sagt, have faaet en Henvendelse, hvori man behreder os, at vi ikke tiltrækkeligt varetage de Handlendes Lærv ved vor Behandling af Love. Derfor vil jeg ikke undlade at fremhæve, at det ikke har været vor Mening at ville gaa andre Næringsdrivende for nær til Fordel for Haandværket, hverken med Hensyn til Formen eller Realiteten; vi ere redebonne til at imødekomme enhver saadan Hensigt, forsaavidt vi finde den begrundet, og noget ensidigt Hensyn til Haandværket har ikke os bevidst ligget i vor Behandlingsmaade af Lovforslaget. Det var den almindelige Bemærkning, jeg vilde tillade mig at knytte til denne Omsætning af Ordene i § 1. Men saa kommer jeg til det betydningsfuldere Spørgsmaal, om § 1 kun skal gjælde Personer under 18 Aar eller ogsaa Andre. Inden jeg kommer ind derpaa, er der et almindeligere Spørgsmaal, der maa klares, og det er: Paa hvilken Person gjælder Loven overhovedet? Vi ere gaaede ud fra som giuet, at det skulde være en almindelig Lov for Lærlinge overhovedet; men det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Ogenbøll) og det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Sessen) mente jo det Mobsatte, og den høitærede Indenrigsminister synes at være tilbøielig til at slutte sig til den Opfattelse. Det er en Opfattelse, som Udvalget ikke kan dele. Vi fastholde, at Lovens Bestemmelser i Almindelighed, hvor ingen særlig Hjemmel for Undtagelsen foreligger, angaa Lærlingeforholdet i Almindelighed, og til Bevis derfor skal jeg tillade mig at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed ikke blot paa Overtstiften, men navnlig ogsaa paa den sidste Paragraf, Ophævelsesparagrafen. Der staar jo ganske almindeligt Tale om, at „de hidtil gjældende Lovbestemmelser angaaende Forholdet mellem Læremestere og Lærlinge blive fremdeles at anvende paa de Overenskomster angaaende dette Forhold, der ere indgaaede, forinden nærværende Lov træder i Kraft; men iøvrigt ophæves de nævnte Lovbestemmelser, forsaavidt de ikke udtrykkelig ere opretholdt ved denne Lov.“ Altsaa denne Paragraf ophæver alle Bestemmelser angaaende Lærlingeforhold, hvad enten disse Forhold ere indgaaede af Personer paa over eller under 18 Aar; derom kan ingen Tvivl være. Hvis nu denne Lov udkommer og kun angaar Personer under 18 Aar, spørger jeg: Hvad er da gjældende Ret, naar en Person paa over 18 Aar indtræder i Lærlingeforhold? Det maatte vel ogsaa Lovgivningsmagten bevare, men blev der spurgt derom, maatte vi svare: „Der er ingen gjældende Ret i saa Henseende; de gamle Bestemmelser, der gjaldt, ere bortfaldne; den nye Lov gjælder kun for Personer under 18 Aar; den Mulighed, at en Person paa over 18 Aar

kan blive Lærling, har Lovgivningen ikke forbudt; der er et fuldstændigt tomt Rum; der er ingen Ret i det Forhold“. Det er dog et Resultat, antager jeg, man ikke paa nogen Maade bør komme til. Hvis Meningen var, at denne Lov kun skulde gjælde for Personer under 18 Aar, maatte man ved Siden deraf forelægge en Lov for Personer, der ere indtraadte i Lærlingeforhold, naar de vare over 18 Aar; men naar en saadan Lov ikke er forelagt, antager jeg, det er begrundet i, at dette Lovforslag gjælder for Lærlingeforhold overhovedet; men saa henvises der til et Par Paragrafer, der formentlig skulle vise, at Forslaget kun gjælder Personer under 18 Aar. Det er først Regeringsforslagets § 9, første Stykke, hvor det ærede 3die Medlem for 5te Kreds gjør opmærksom paa, at der tales om, hvorvidt Mesteren eller Lærlingens Forældre eller Børge skulle forsyne Lærlingen med Husly, Føde, Klæder osv.; altsaa forudsattes det, at han er umyndig; men dertil skal jeg bemærke, at denne Paragraf i hvert Tilfælde er affattet uldstændigt. Sæt at en Person, der er 16 Aar og ikke har sine Forældre, indgaaer en Lærlingekontrakt, saa skal Børgen forsyne ham; men Børgen kan kun forsyne ham indtil det 18de Aar, saa har han Intet mere med ham at bestille, men efter det 18de Aar maa Lærlingen forsyne sig selv. Skulde Bestemmelsen være fuldstændig, maatte der staa: „Mestere eller Forældre eller Børger eller eventuelt Lærlingen selv“, hvad enten Loven gjaldt Lærlinge over eller under 18 Aar. Altsaa denne Bestemmelse viser i og for sig slet Intet med Hensyn til dette Punkt. Men saa henviser det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Sessen) med en vis Tilidsfuldhed til Lovforslagets § 6, hvor der staar: „Læremesteren skal i Lærlingens vaage over Lærlingens Opsørel og sædelige Forhold“, og mente, at ialfald nogle Medlemmer af Udvalget maatte vel herester være overbeviste om, at Lovforslaget kun angik Personer under 18 Aar. Ja, det var godt, at det ærede Medlem indskrænkede sin Mening til „nogle“ af Udvalgets Medlemmer, for jeg for mit Vedkommende mener fremdeles, at der ikke er noget som helst Overbevisende i denne Paragraf. Jeg vil nemlig spørge det ærede Medlem; paa hvilke Personer vil da nu denne Bestemmelse finde Anvendelse, naar man indskrænker Loven til kun at angaa dem, der ere indtraadte i Lærlingeforholdet under 18 Aar? Sæt f. Ex., at en 17½ aarig Person afflutter en Lærlingekontrakt paa 5 Aar, saa maa jo alle Lovens Paragrafer komme til Anvendelse paa ham i hele Lærlingetiden; altsaa hvis han fastholder Kontrakten, naar han er bleven 18 Aar, gjælder den lige til han bliver 22½ Aar. Hvorledes kan saa denne Paragraf vise, at Loven kun kommer til Anvendelse paa Personer under 18 Aar? Jeg mener altsaa, at denne Paragraf viser, at der ikke er noget som helst til Ginder for, at Lovforslaget